

Dit is voor jou

Ik verenig twee bezigheden waarover het laatste woord nog lang niet is geschreven en waarover ik allerminst als expert meen te mogen kunnen spreken. Zelfs niet na 19 jaar ervaring en met de jaren misschien zelfs steeds minder.

Als je toch verder wil lezen, dan is een waarschuwing hier op haar plaats.

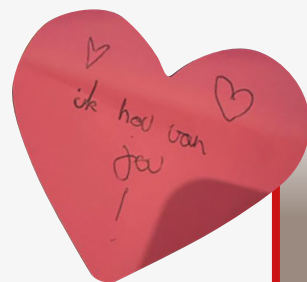
Ben je al christen? Hou dan maar op en ga iets anders lezen, want ik ben de laatste van wie je iets nieuws kan leren. Ik zie je graag, maar dit is niet voor jou.

Ben je geen christen? Ben je ongelovig, overtuigd atheïst of agnost? Lees gerust verder, want voor jou is dit hele boekje en dus ook mijn artikel geschreven. Ik ken je (nog) niet, maar ik weet dat jij geliefd bent. Dit is voor jou.

Ik ben moeder van 3 kinderen en ook lerares in het secundair onderwijs. Beide rollen hebben dit gemeenschappelijk: liefde. In het eerste geval is het de onvoorwaardelijke, (meestal) geduldige liefde van een ouder die begint vanaf het eerste geluid. Een geluid dat zijn/haar kindje maakt dat door merg en been en in het diepste van de ouder doordringt. In het tweede geval is het liefde voor je vak, voor wat je belangrijk en de moeite waard vindt, maar liefst ook voor de leerling die je hoopt een beetje rijker te maken en toe te rusten met wat je als leraar te vertellen hebt. In beide gevallen riskeer je je hele carrière te moeten bijscholen, dat hoort bij de job.

In beide rollen zie ik dat elk begin bijzonder mooi en

hoopgevend is. Als ouder ben je uitzinnig van plezier en verwondering bij de eerste glimlach, het eerste woordje, de eerste stapjes. Als leraar is het zo fijn kennis te maken en van start te gaan met wat je te vertellen hebt. Wanneer die eerste stapjes gezet zijn en kind en leerling meer en meer kunnen, zullen ze hun vrijheid heel natuurlijk gaan opeisen. En dat is goed. Dat is nodig. Maar liefst in het begin althans nog binnen de grenzen van wat veilig en goed voor ze is. Ik hoef het niet allemaal uit te leggen toch? Je weet hoe het gaat. Dat ontwikkelen van wat ze zelf kunnen doen met wat ze geleerd hebben, van wie ze zelf zijn, botst vaak met wat je als ouder of leraar in gedachten had. Het gulzig opzuigen van liefde en het willen leren, het

Voor mij is het heel duidelijk dat er niet te ontkomen is aan het idee dat er een God is.

plezier van samen stappen te zetten, maakt plaats voor een strijd tussen karakters en een relatie die soms woelig kan zijn of helemaal bekoelt.

Voor mij is het heel duidelijk dat er niet te ontkomen is aan het idee dat er een God is. Vooral de ontdekkingen die de wetenschap voortdurend doet, doen - mij althans wel - paf staan over het ongelooflijke intellect en de almacht van God die alles heeft gemaakt. Een oerknal? Sorry, zo groot is mijn geloof echt niet.

Dus, stel nu dat God bestaat en stel dat deze planeet en het universum door Hem zijn ontworpen en gemaakt. Stel dat God er behoefte aan had om 'kinderen' te hebben die op Hem leken, met wie Hij liefde kon delen. Ik heb het vooral over die onvoorwaardelijke, door-merg-en-been-gaande variant. Dan betekent dit dat het begin ongelooflijk mooi en hoopvol was.

Stel dat de kinderen van God, die 'als Hem' gemaakt waren, toen ze inzagen dat ze keuzes konden maken en tot heel veel in staat waren, net als normale kinderen de grenzen van het goede en veilige hebben overschreden? Misschien is de relatie wel helemaal verkild.

Ik spreek met veel mensen die flink veel te verduren krijgen in hun leven. Ik zie ook veel vragen oprijzen bij mensen

over de wereld om ons heen. Ik begrijp het helemaal. Twijfels over hoe het zal lopen, in hun eigen leven, in onze omgeving, tussen landen, bij rampen, met de aarde. Mijn leerlingen zoeken naar redenen om hoopvol te kunnen zijn, maar vinden ze niet altijd. Er is wel een groot aanbod om alles even te kunnen vergeten, maar dat is zo vluchtig als het overvloedig is. Er zijn evenveel manieren om met je vragen en verdriet om te leren gaan. Er zijn psychologen, coaches allerhande, yoga, mindfulness en therapieën. Ik neem dit erg serieus, want het toont aan hoe nijpend de behoefte aan zingeving is.

'Wat is de zin van dit alles?' is uiteindelijk toch de kernvraag.

De start was nochtans goed en hoopvol. Hoe konden we zo uit elkaar groeien?

Wat is het heerlijk om het na een fikse ruzie met een tiener weer goed te maken. Je kind in je armen te sluiten en met volle goesting alles te vergeven om toch maar die relatie te herstellen. Hem groot te zien worden en te zien dat het goed gaat. Erbij te mogen zijn en zijn successen te vieren. Bijna net zo goed: een leerling die na jaren naar je toekomt en leuke herinneringen kan ophalen. Een leerling die je een kleine attentie of een woordje van dank geeft of beter nog, die

je als zijn voormalige leraar
betroekt bij zijn werk?

Misschien zijn veel mensen
als een kind dat volwassen is
geworden en zich zo heeft
afgezet tegen alles wat zijn
ouders hem hebben willen
leren, dat het niet meer
weet waar ze wonen en
hun telefoonnummer heeft
geblokkeerd. Alles is prima als
zingeving: er is een lange lijst
aan contacten. En ik lach er
niet om.

Je zoektocht is lang geweest en
je probeert echt.

Alleen zoek je niet bij Degene
Die wacht tot je terugkomt.
Tot je bij Hem je hart komt
luchten.

Tot je toegeeft dat je het nog
niet allemaal alleen kan en dat
je niet inziet wat je hier nog
loopt te doen, waarom of voor
wie je zo hard je best doet.

God is als een Vader die op je
wacht.

Hij wacht tot Hij je alles kan
geven wat je nodig hebt en
vaak ook waar je zo naar
verlangt.

Hij weet wat goed voor jou
is en Hij aanvaardt je zoals je
bent, want je bent Zijn kind.

Hij wil bij jou zijn.
Zo eenvoudig is het.

Marieke Rommel

Bijbel, boek Romeinen 8:38

*P.S. Misschien roept het
woord 'vader' allesbehalve
prettige gevoelens of
herinneringen op bij jou?
Dat doet me verdriet.*

*Misschien heb je zelfs
helemaal nooit die
onvoorwaardelijke
ouderlijke ervaren?
Toch denk ik dat jij,
misschien meer dan wie
ook, diep van binnen
erg verlangt naar zo'n
aanvaardende en 100%
betrouwbare liefde. Laat
het horen via de redactie
van Wegwijzer of mijn mail
mariekerommel@gmail.com,
zodat ik voor je kan
bidden!*